

grupper, så de nu ved, hvordan forholdene er, og så må de indrette deres overenskomstfor-handlinger efter disse forhold.

Vi vil naturligvis få henvendelser i Skatteud-valget fra enkelte grupper, som vil blive berørt af disse ændringer af satserne, og dem vil vi selvfølgelig lytte til og også sammenligne, om deres udsagn strider mod de udsagn, vi har fået i den redegørelse, Skatteministeriet har forsynet os med, og som jeg mener giver et fornuftigt grundlag for lovgivning på dette område.

Der bliver med andre ord nu skabt orden i et hidtil rodet og uigennemskueligt område. Det er vi fra radikal side godt tilfredse med, og vi kan støtte lovforslaget.

Kim Behnke (FP):

For folketingsmedlemmer, der jo har sørget for at sikre sig selv et meget stort skattefrit tillæg med den argumentation, at de er væk hjemme-fra mange dage om året – oven i købet er ord-ningen indrettet sådan, at jo længere væk fra Christiansborg man bor, desto større skattefrit tilskud modtager man – kan det være svært at sætte sig ind i, hvad det vil sige at være brobis-se: at bo i en udrangeret campingvogn, at leve af mad, man selv skal varme over et gasblus eller købe på en lokal pølsevogn eller en grillbar et eller andet sted; eller hvordan det er for den eksportchauffør, som skal ned gennem Europa, som skal betale med møntindkast, hver gang han skal på toiletet eller have et bad, og som skal holde familielivet sammen ved at kalde op fra en mønttelefon og snakke lidt med børnene eller ægtefællen derhjemme. Det kan selvfølgelig være svært for folketingsmedlemmer at fore-stille sig, hvordan det liv er.

Men jeg skulle hilse og sige, at disse menne-sker er rent faktisk for en stor dels vedkommen-de med til at holde dette samfund kørende. Hver gang vi herinde glæder os over, hvor godt det går med handelsbalancen, er der altså nogle chauffører, der har siddet i førerhuset på last-vognene og sørget for, at eksportvarerne er ble-vet kørt ud over landets grænse.

Lad os så kigge på det forslag, regeringen er kommet med. Det er godt nok kommet lidt sent, for løftet var jo egentlig, at vi skulle have haft det på bordet den 1. april; men det blev jo årets aprilsnar. Det viste sig overhovedet ikke at pas-se. Forslaget er fremsat den 7. maj og er altså til første behandling i Folketinget her i dag.

Kigger vi på de beløb, der er i forslaget, kan vi fortælle eksportchaufførerne, at den kamp, de

har udkæmpet, er resulteret i 6 kr. om dagen. Allerede da beløbet som følge af lovforslag nr. L 99 i december måned blev sat op til 250 kr., måtte vi erkende, at det stort set bare var en udligning af den pris- og lønudvikling, der har fundet sted, siden beløbet i sin tid blev reguleret sidste gang. Det er kun 6 kr., chaufførerne har fået ud af det, og det er vel at mærke på trods af, at mange af disse chauffører har været i stand til at fremlægge dokumenterede regnskaber for, at de har haft betydelige udgifter.

Det er blevet sagt fra flere ordføreres side her under forhandlingen, at så kan man bare vælge bilagsmetoden. Problemet er bare, at hvis man ikke er offentligt ansat embedsmand eller direk-tør, der kan tage ind på store, fine hoteller og få det hele skrevet på en stor, fin computerudskre-vet regning, kan det altså være svært at få bilag for de udgifter, man har på motorvejene i Tysk-land, Frankrig eller Italien. De findes ganske enkelt ikke, og derfor vil mange være tvunget til at benytte de faste satser, hvis de bare skal have dækket en lille smule af de udgifter, de rent fak-tisk har haft.

For brobissernes vedkommende har mange af dem fremlagt dokumentation via deres fagfor-ening for, at det rent faktisk hver eneste dag koster dem penge at gå på arbejde. De sætter penge til, og så spørger man dem: Hvorfor i alverden gør I det dog? Hvorfor lider I alle disse afsavn og har oven i købet udgifter ved det? Og svaret er: Jamen vi kan godt lide vores arbejde! Men det er jo ikke sådan, systemet skal være skruet sammen.

Vi kan glæde os over én eneste ting i forsla-get, nemlig at der nu kommer en ligestilling, og vi glæder os over, at den ligestilling også kom-mer til at omfatte de tusinder af embedsmænd i stat, amt og kommune, som nok tager godt for sig af retterne, når det gælder om at rejse rundt på det offentliges regning. Argumentationen om, at det er arbejdsgiveren, der skal betale de faktisk udgifter, er kun en ringe trøst for skatte-yderne, når man ser på de mange offentligt ansatte, for det er altså skatteyderne, der uanset hvordan man skruer tingene sammen kommer til at betale.

Finansministeriet har, som det også fremgår af bemærkningerne på side 9, nægtet at regne præcist ud, hvor mange offentligt ansatte, der egentlig nyder godt af reglerne, som de er i dag, og hvor meget de har ud af det. Vi skal derfor kvittere for, at der nu kommer ensartede regler. Vi synes bare, at satsen på de 250 kr. er for lav.